

ΝΦΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Θαμπά, τ' άπομεσήμερο ξυπνή κ' άπ'τό κρεββάτι
Κυτά'ει μισοκοιμήστη, με κουρασμένο μάτι
Του γάμου τά στολίδια της τ' άγνά και τιμημένα,
Τ' άπάρθυνα στολίδια της, έδω κ' έκει ριγμένα.

Και βλέπει τάνθια τά λευκά και τ' άκριβά ού γάμου
Ξεφυλλισμένα, άγνώριστα, μαραγγιασμένα χάμου
Κ' ό νούς της ό τρισκότινος φωτίζεται και πάλι
Και κρύβει μεσ' τά χέρια της τó άχτένιστο κεφάλι !

M. A. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΜΟΝΑΣΙΑ

Ψυχή δέν είναι γύρω μου, κανείς δέν μ' άγροικάζει
κι' ή πονεμένη μου καρδιά στη μοναξιά στενάζει,
της άνοιξης ό ουρανός επάνω μου γελάει
ένφ ή ψυχή μου ή δύστυχη με στεναγμούς σε κράζει

— Έλα μαξη μου στης έλληαίς, στον ίοκιο να καθίσης
μακρτά άπ' του κόσμου τά κακά, έλα στη μοναξιά μου,
σιό στηθός μου του στηθους σου τó βίλισμο να χύσης
και να μου γίνης άγγελος εις την άπελπισιά μου

Δ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Τό βράδυ βράδυ άπό βουήσια μέρη
Κουρασμένος ό Άδάμ γυρνούσε άγίλι,
Και τήραε θλιβερά τ πρώτο άστέρι,
Που άντίκρου του καθύρ ό είχε προβάλλη.

Γιατί τó μάτι άργοϋσε άλλοϋ να φέρη ;
Τών άγγέλων θυμήθηκε τά κάλλη,
Κ' έλεε, έξυπνώντας του βραδυού τ' άερί ;
— Πότε θά ίδω τή θεία τους λάμψη πάλι ;

Μον' όλα τά βαθειά της πίκρας ίχνη
Σβυώνται μέσα του ξάρνου, ώς κατεβαίνει,
Μιά ματιά, μιά μονάχη όμπρός του ρίχνει,

Και τήν Εύα θωραεί, που, καθισμένη
Σέ στρωμα χλόης, πρώτη φορά του δείχνει
Άφτέρωτο άγγελοϋδι όπου βυζαίνει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΡΑΒΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ή πειδ άληθινή τέρφι

Ή άληθινή τέρφι άπ' όλες τις τέρφεις είναι νά σκοτόνης με
τά ίδια σου τα χέρια τόν έγθρό σου.

Ή άληθινή τέρφι άπ' όλες τις τέρφεις είναι νά βλέπης νά
σοϋρχεται ένας ταχυρόμος της πολυαγαπημένης σου και νά σοϋ
λέη πες σέ λίγο θάρθη

Μά ή πιό άληθινή τέρφι άπ' όλες τις τέρφεις δέν είναι νά
ομίγης με τήν πολυαγαπημένη σου πριν ακόμα φθάση ό ταχυρό-
μος ;

Σε μιλά παρθένα

Ή παρθένα με τó κορμί τ' άρμονικό ! Τό χωριτωμένο σου κορμί
παραργίγει με τó λιγερό κλωνάρι της ίτιάς, με τó λιγερό κλωνάρι
κι' αυτής ακόμα της λερκας τ' ό παρ' ιδείσου.

Τό σάλιο σου είναι άγριο μέλι ! * * ! Βρέξε με τó σάλιο σου τήν
κούπα και γλύκανε τó κρασι, και ύπερ : δός μου νά τó πιώ, ώ
ούρί ! Μι πρό παντός, σ' έξ'ραξ' ράνοιξε τα χάλη σου και γλύκανε
τά μάτια μου με τά μικρογριτάρια του στόματός σου.

Σί σ' είδι

Σί σ' είδι, ι' αυτή ή καρδιά μου με άφησε για νά πετάξη σέ
σένα. Κι' ακόμα κι' ό έννος έφυγε μακρτά άπ' τά μάτια μου,
άφινοντάς με μόνο με τήν άγωία.

* * ! Λοιπόν ή καρδιά μου, άρνού είσαι κοντά της, μείνε εκεί
που είσαι ! Έρω σ' άρνού σ' αύτης, άν και σϋ είσαι τó μόνο που
ίχου πιό άγαπητό και πιο άναγκαίο.

Τίποτα δέ θα μπορούσ' νά γλυκάνη πιότερο τ' άφτιά μου όσο ή
φωνή έξείνων που ξερουν νά τριμυλουν τα έγκώμια της καλής
μου, που βασιλεύει σ' όλες της καρδιές.

Κι' άν τήν έβλεπα μιά μονη φορά στο πρόσωτο, κι' ύστια
περνούσα όλη μου τή ζωή, δίχως τήν εύτυχία νά τήν ξαναϊδώ άλλ-
λη μιά φορά, αυτή ή μονη φορά θά μ' έξ'νε πλούσιο για πάντα.

* * ! Ο σείς όνοι, που σωλιζετε από τó θυμώσιο λουλοϋδι, ράθετε
πως άν κανείς ύποστήριξε πως είδε ποτέ μιά βασίλισσα που ξε-
περνά τήν καλή μου στην όμορφιά, στα κάλλη, στις χάρες, θάλεγε
ψέματα και δέ θάταν άληθινός Μουσουλμάνος.

Νά τήν άγκαλιάσω, δηλαδή...

Νά τήν άγκαλιάσω, δηλαδή νά μεθύσω από τó άρωμα όλου του
κορμιού της που είναι σαν του μύζου, δηλαδή νά νιώσω μες στα
μπράτσα μου νά λιγύξη τó κορμί της σαν ένα λεπτό κλαδι χλωρό,
που τó τρέφει μόνο τ' άερί κι' ή δροσιά.

Νά τήν άγκαλιάσω ! Μι αυτό σημαίνει νά μεθύσω δίχως νά
γευθó κανένα κρασί ! Μήπως δέν τó ξέρω έγω, που κάθε βράδυ
είμαι μεθυμένος από τó κρασί που τόχουν άγγίσει τα χάλη της ;

Ή ίδιμ ή Καλλονή ξυπνώντας τó πρωί, κυττάζειται στον κα-
θρέφτη κι' άναρωτάει πως είναι δούλα της και σκλάβη της. Λοι-
πόν—ώ τρέλλα μου ! πως μπορούν ή θνητες καρδιές ν' άποφύγουν
τή γοητεία της ομορφιάς της ;

Για τó όνομα του Θεού ! Για τ' όνομα του Θεού ! * * ! Αν μόναι
γραμμένο ακόμα νά ήξισω, θά ζ'σω μ' αυτήν τήν καίλια στήν καρ-
διά. Μά άν είναι νά πεθάνω από τó πάθος μου κι' από τήν άγάπη
μου γι' αυτήνη, ώ ! τι εύτυχία !

(Άπό τó 'Αραβικό)

K. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Την 28ην Αύγούστου θά κυκλοφορήση εν Καρδίτση.

Η «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΦΩΝΗ»,

Όργανον καθαρώς τών συμφερόντων της Έπαρχίας Καρδίτσης.
Είς τήν Θεσσαλικήν Φωνήν εύχόμεθα νά σταδιοδρομήη επιτυχώς.